

SZERKESZTŐI IRODA
és kiadóhivatal: Püsp. Lyc.
nyomda. Küldemények ide
intézendők.
Majelenik a lap minden
szordán.

GYULAFEHÉRVÁR

ELŐFIZETÉSI DÍJAK:
Egész évre 4 frt. Fő évre 2
frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 8 kr.
Hirdetési díjak: Egy négyzet
centim. tér ára 4 kr. Helyesül-
tek minden hirdetés után 30 kr.
Nyilvánt. sora 25 kr.

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési felhívás.

Az újév beálltával előfizetésünkre való felhívásunkat mi is megújítjuk.

Törekedtünk ez évben megfelelni részben political, részben társadalmi cikkeinkkel azon feladatnak, melyet magunk elé szabtuk, — és ezuttal nem sokat ígérünk, hiszen tudatában vagyunk azon nehézségnek, melybe a vidéki lapok összeállítására olykor-olykor ütköznek.

A vidéki lapok mindnyája ugyszólva megkell küzdjenek az anyagi szükségletekkel és szellemi termékekkel, nincs kellő anyaga az egyes cikkek előállítására, nem rendelkezik elég anyaggal a lap kiállítására szükséges kellékek előállítására.

S mind ezen nehézségeket leküzdöttük, — igyekeztünk olvasóink rendelkezésére oly lapot bocsátani, mely ha a fővárosi és napilapokkal nem is versenyezhetett, de némileg még is olvasóinknak kedves foglalkozásul szolgált.

Jövőre nézve is kitaró buzgalommal, megkettőztetett szorgalommal fogunk igyekezni azon, hogy olvasóink és előfizetőink kívánságának töltünk kitelhetőleg megfeleljünk.

De hogy azt tehesük mindenestre olvasóink részéről is a pártfogást kell kérnünk.

Jövőre lapunk részére szerkesztőnk több jeles tag közre munkálását volt szerencsés megnyerni s így azt hisszük, hogy a lap bővebb tartalommal fog megjelenni.

Előfizetési árak:

1 évre 4 frt.
1/2 évre 2 „
1/4 évre 1 „

Előfizethetni Papp Gy. kiadónál a püspöki lyc. nyomdában.

A szerkesztőség.

Az új év.

Ismét lezajlott egy év, mely ugy politicalilag, mint társadalmilag nevezetes momentumokat hozott létre.

A multból emlékünknél maradt és pedig alkotmányunk gyökeres átváltoztatásának kezdeményezése, kísérlete az autonomia eltörlésének, tények, tettek maradtak fenn a jövő számára az igazságügyi kormányzás, a törvénykezés gyorsabb menetének átváltoztatására vonatkozólag, és ezek kezdeteket vettek a kir. ítélő táblák decentralizációjának létrehozatalában, törekvések léteznek, melyek által szintén az igazságszolgáltatás, törvénykezés terén a szöbeliség lenne behozható, — s hogy e törekvések keresztülvitele mennyire olajtatik tanusítja az, miként e téren ugy gyakorlatilag, mint elméletileg egyes kísérletekkel találkozhatunk.

A jövőnek van fenntartva fejleszteni a mult idealis nézeteit, a jövőtől kell várni azt, hogy mindazok a gyakorlatba ugy átvihetők legyenek, miként a törvénykezés egyes ágai fennakadást ne szenvedjenek.

Hogy miképen lesznek beosztva mindezek, annak elhatározása, törvénybe iktatása a jövőnek van fenn tartva, mert elmondhatjuk, hogy ha azon igazságügyi program, mely a multban előíratott, nem a közvetlen jövő, hanem még pár év mulva fog csak létesülni, Magyarország jogi élete az eddigiből teljesen kivetkezve, más államok mintájára lesz berendezve, a nélkül, hogy a törvények meghozatalánál eddig szükségessé vált figyelem a hazai szokásokra nézve tekintetbe vétetnék.

Örökösödési jogunk javaslata nem szokásunk szerint készült, törvényeink és eddig szerzett gyakorlatunk merőben mellőztetik. — Új ideák — melyek legfennebb azzal, hogy törvénné válnak, lesznek végrehajtvá.

Közigazgatásunk állami vá tétele a meghozott három paragrahus alapján márcsak időkérdése s így legfőképpen a pártalakulásoktól függ, mert nem kell felednünk, hogy a jövő fenntartotta számunkra polgári jogunksót kötelességünk egyik legnemesibékét, t. i. a midőn jogunkvan az országgyűlési tagok megválasztásába befolyjni.

Pár nap, nem is év választ el ettől — pár nap mulva lesz alkalmunk meggyőződni mindenki érületéről s következtetnünk lehet azt, ha valjon kiki miként törekszik arra, miszerint egyfelől polgári jogainak megfeleljen, másfelől a helyi viszonyok figyelembe vételével az egyes kerületek eddigi nyugalmát, a társadalom eddigi törekvését, az egyes városok haladását meg ne gátolja.

Mert a pártalakulások, ha egyeseknek hasznót szoktak is hajtani, egészben véve, mint ezt a tapasztalat bizonyítja káros hatásúak, — ugy annyira, hogy oly választókerületek, melyek a polgárság zöme által megállapított elv szerint együttesen működnek, a legszerencsésebben szoktak kibontakozni a választások által okozott zavarokból.

E város mint választó kerület ezelőtt tizen-négy évvel küzdött az utolsó és legnagyobb harezot, azóta nem dult keblében a pártharez, polgárai egyöntetileg jártak el, a város haladását mi sem gátolta, nem pedig azért, mert min-

TÁRCZA

Boldog újévet kívánok!

1892.

Tizenkettőt vert az óra,
Új idő küszbén állok,
Telt pohár van a kezemben:
Boldog új évet kívánok!

Ott fekszik a nagy halott már,
Itt az ujszilótt esztendő,
Hogy még soká felköszöntstük,
Adja értünk a teremőt!

Igy boldogan szép az élet,
But ellúzni a telt pohár,
„Éljen!“ kiáltások mellett,
Kocintásra olyan rég vár!

Lépjünk egyet a jelenbe,
S a mult hátunk megett áll;
Hol mindenki üdvözölve:
Csak boldog új évet kíván!

Felejtük a mult időnek,
Ha volt gyásza és bánata.
Örömtünknek e gondolat,
Szívet tépőleg ártana.

Most az öröm, az életkedv
Ragyogjon be minden arcot,
S velem együtt mondja ki-ki:
Boldog új évet kívánok!

H. Sadnó István.

Régi képek.

Havazott akkor is mint most, esakhogy márciusban történt.

Östve még jó barna volt a föld; másnap reggel már fehérlépel takarta, s aztán csak havazott tovább. Az iholykák, melyek esalatra a verőfényes naptól idő előtt kinyitak, hamar elharvadtak, a többi pedig beletakarózott a — hóba.

A mi halála volt az egyiknek, takarója lett a másinak!

Miért is nyitak az előbbiek oly hamar!
Östve még sétáltunk a kertben s csak kis szelőske fújt; reggel mikor felkeltünk már ropogott a hó. Különbön boldogok voltunk.

Örvendttünk a jelennek. Nem volt multunk és nem gondoltunk a jövőre.

Élvezttük a jelen, örvendve az első szerelem első csókjainak, a miket váltottunk, s nem gondoltunk valjon holnap, holnapután válthatjuk-e? —

Mily édes is az a csók, mikor szerettünk és viszonszerettettünk, mikor lelkünk érzését, szívünk melegét ültetjük abba a csókba!

Mily édes, mily chrészegítő az a végtelen szenvedélylyel váltott csók, mely elzsisbasztja az érteket, lángba borítja az arcot úgy, hogy nem látunk csak őt, s nem érzünk egyebet, mint azt a végtelentül kéjes csókot!

Mily boldogság, mikor ajka ajkunkra tapad, mikor a váltott csók maga az éltető nedű, mikor ő elbágyadva a végtelen kéjtől karjainkra dől, mi pedig öltre kapjuk s csak tovább csókoljuk, hogy felkiált: „Ne tovább, hiszen beleőrülök“ s azután mégis ő öleget, csókolgat magához szorítva vad szenvedélylyel, hogy majdnem mi örültünk bele. — Én istenem mily boldogság mindez!

Nyolczvanhétben történt, március tizenharmadikán. Nem lapozom a naptárt, tudom, hogy vasárnap volt. Szép verőfényes délután szellős estve, majd hideg éj következett.

Azon a hideg éjjelen volt egyik legverőfényesebb nappalom!

Ott laktam -- náluk. Ő szép volt, szép akár mint Cleopatra — oly fekete, ésbontó szemekkel; én pedig, én — fiatal és tapasztalatlan voltam. Azután még ugy beszélt, oly édesen, lágyan.

Mikor östvéként együtt maradtunk, én valamit felolvasva rajta feledtem tekintetemet s csak lapoztam úgy a könyvet. El-elnéztem a nélkül, hogy tudnám miért? Hisz észre sem igen vette.

Ez östvé is ott ültünk mind a nagy asztal körül. Valami francia regényből olvastam, valami szebb részletet. — Alfred szereti herezegnőjét s mint alkalma uyilik térdre borul és — és, a mint a szerelmi vallomást kellett volna olvasnom belezavarodtam, hebegtem. — A herezegnőt mindenütt Antonjának, Alfrédet pedig Gyulának néztem.

Persze nevettek rajta mind. Ő nem. E helyett hozzám jött hogy — segítsen. És a mint segített, segített, még jobban belezavart: mikor nem vették észre bele belenyúlt fütembe és el-eljátszott velök.

Mily delejfolyam futja át az ember testét ily erintésekre, mikor még ily naiv, oly ártatlan!

Tizkor eloszlottak; csak ketten maradtunk. Valami sürgős munkája volt és én vele maradtam — segíteni; pedig oly zavart voltam. S valjon ő nyugodt volt e, elfeledte-e az estvét? — Sokszor hibáztam, egyszer pedig az egyik lapra a porzó helyett a tentát öntötte végig.

Rám nézett. Egészen elpirult. Ez a pir pedig elég volt, hogy fejembe tóduljon a vérem, hogy szívem hallhatólag dobogjon, hogy térdre rogyjak, megfogjam két kezét s szóljak hozzá remegő hangon, a szív hangján . . . „szeress Antonia!“

Künt a toronyban féltizenkettőre kongott. Éjfél előtt félóra. — Boldog idő, boldog percz, mikor először izleltem a csók kéjét!

Azután így telt boldogságban, örömben uszva egyik nap a másik után s nem gondoltam arra, hogy a legtisztább egon is lehet felhő, hogy a legnagyobb

denki egyetértőleg annak felvirágzásán munkálkodott.

Most az új évben lesznek kipróbálva az erők, most fogunk újból azon tapasztalatra jutni, ha valjon az eddigi egyetértés fog közöttünk fennmaradni, vagy az egyenetlenség fogja közénk ádáz karjait becsempészni.

Adja Isten, hogy ezt egyetértésünkkel végezhessük.

A négy évszak.

(Politikai karczolat)
a M. Újság után.

Igazán megtisztelő kitüntetésben részesültem. Az ellenzék egyik, tehetségre, termetre legnagyobb vezér férfia, nyílt utcán, teméntelen sokaság szemeláttára karon fogott s a kerepesi ut egyik díszes vendéglőjébe vezetett.

— A mint már utközben fejtegettem, szolt a vezér nagyot hürpintve a sörös kancsóból, az országgyűlés felosztása a legszerencsétlenebb gondolat. Ki hallott ilyet! Téli idején megháborítani a választók nyugalmát. Az ellenzéki szavazók egyrésze bába vágyakozó ifju, másrészek pedig öreg, a kik körül ülnek a kályhát s pipaszó mellett vitatják a politikai eseményeket.

— Ha emlékezetem nem csal, szoltam én s arczomra gyöngéd pirosságot erőszakoltam, az ellenzék öt év előtt az ellen tiltakozott, hogy a választásokat nyáron tartásák.

— Természetes! Hisz a legnagyobb vakmerőség a szavazó polgárokat arra kényszeríteni, hogy a napszúrás veszedelmének dobják oda életüket. On tudja, hogy az ellenzéki választók nagy tömege a vagyonos osztályhoz tartozik. Egyrészek hazai, másrészek külföldi földön tölti a nyarat. Eh, nyáron tartani meg a választást, merő esztelenség!

— Magam is azt tartom. Tán a tavasz? . . .

— Barátom! látszik, hogy ön nem ismeri az ellenzéki választókat. Hisz azok mindannyian poetikus lelkek! Tavasz? Tudja-e, hogy természet ébrédését, fa, fű, virág új életre kél, illatos páráról úde a levégő, a hársak terebélyes ágai . . .

— Bocsnat uram, vetem közbe, ezt a leírást már ismerem Torkos László költeményeiből.

— Annál jobb! . . . Nem tartja e rut kegyetlen-ségnek, ha a választókat a költészet aranysugaras időszakában kergetik a választási urnához.

Elvekkkel megrakott fejemet busan horgasztottam az asztalra.

Öröm, boldogság is rejthet magában kint, ül mérget — Nem gondoltam magára a jövőre. (Még csak aféle felgymnasista voltam, ő pedig már nagy leány. Azután meg hogy is gondolhattam volna, hogy úgy szeretve és annyira viszonyszeretettve rájuthatok az ibolyák sorára beletemetve: a hóba — a fagyba, mintegy öröksirba, elhervadva örökre! — És mégis. . .

A virágzást hervadás váltja fel; a boldogságot az örömet felváltja a fájdalom, a bánat. A legderültebb napra romboló zivatar.

Maga a szív jobbra-balra hányatik. Hol az örömtől, kéjtől dobog, hol pedig a fájdalomtól, kétségbe-eséstől reped!

A nagyvacatióról tértem vissza. Alig vártam, hogy csak vele maradjak. Remegtem az izgatottságtól, hiszen két hónapig nem látam, nem öleltem. De azután a mint megjött a várva-várt pillanat, a mint odaakartam borulni lábaihoz — hogy majd csókok között emeljen fel — elem tartotta a két kezét „Mit akar? -- monda — Én nem szerettem magát soha.“

Csalfa a ki hiteget, gonosz a ki hamis esküt tesz. Hányszor esküdte, hogy imád!

Hogyha nagy csapás ér; ha a vér mind hevesebben futkos keresztül a ereken, a szíven: ha ránehedzik az agyra, hogy gondolkodni is alig tudunk és azután ha ilyenkor megrándul a ravaszon a remegő ujj. . . . De nem, mégsem. — A sötétből egy kép, egy szomorú kép domborodik ki — temetési gyászmenet. Távoli zugás hangzik, mintha harangoznának. A koporsó megett nem is megy, csakugy visznek egy gyászbaöltözött, a fájdalomtól roskadozó asszonyt — az anyát. — Egy öröme volt e földön — gyermeke és azt is elvesztette.

A ki meglátja ezt a képet megtudja-e nyomni a ravaszt? Nem. Inkább elviselni a csapást, habár össze-örne is alatta.

Ha rá gondolok ezekre a régi dolgokra, el-eliszorul a szívem és eszembe jut az a hervadt ibolya, a mely ki nem hajtott többé és nem is fog kihajtani soha.

Florea Gyula.

Igaza van méltóságodnak, suttoztam álmatagon, a választásra legalkalmasabb idő az őszi.

— Hova gondol! Most már csakugyan meggyőződtem, hogy ön nem ismeri az ellenzéki választókat. Hisz nincs köztük egy sem, a kinek szőlőkertje ne volna. Ha akadna kormány, mely a választásokat ősztől tölne ki, az a kormány nem érdemelne meg, hogy csak egyetlen napig is kezében tartsa az ország gyeplőjét.

— Ha sem a tél, sem a nyár, sem a tavasz, sem az őszi nem alkalmas a választásra, mikor tartásák még is a választásokat? kérdem én remegő kétségbeeséssel.

Az ellenzék tehetségre és termetre legnagyobb vezérférfia a füllemhez hajolt és alig hallhatóan suttozta:

— Azt majd akkor mondom meg önnek, ha a kormányon én leszek!

IRODALOM.

* Az „Ország-Világ“ karácsonyfája.

A „Ország-Világ“ szerkesztője, Benedek Elek, ki tavaly karácsonykor száz lapszerkesztő arcképét és dolgozatát adta ki egy rendkívül díszes számban, az idén is kellemes meglepetésben részesítette olvasóit. Az e héten megjelent ünnepi számban ugyanis a Petőfi-társaság tagjainak arcképet, azok dolgozatát s nevük aláírásának hasonmását közli, ezenkívül több érdekes Petőfi reliquiát nevezetesen Petőfi leghitelesebb arcképét a Petőfi társaság ereklyegyűjteményből, Petőfiné arcképét Roskovic rajzában, mely a színes borítékot díszíti, Petőfi egy költeményét (a költő kezeirása), Petőfiné nyilatkozatát, melyben kijelenti az egyház előtt, hogy férje minden kétséget kizárólag meghalt. A Petőfi-társaságnak csaknem minden tagjától van érdekesnél érdekesebb dolgozat: novella, tárcza, visszaemlékezés, költemény, aforizma stb., de e mellett a 40 oldalra terjedő számba a Petőfi-társaság tagjain kívül még több jeles író adott dolgozatot. Képek tekintetében is igen becses e szám. Mintegy tizenöt magyar művész festményének találjuk sikerült másolatát, s műmellékletül Benczur Gyula „XIV. Lajos és Dubarry grófnő“ cz. bájos festményének Kozmata által készített fénynyomatu másolata van csatolva, az Ország-Világ kétszeres nagyságában. A rendkívül becses számot ingyen kapják az újévkor belépő előfizetők a kik ingyen kapják meg az ez évi hat műmellékletet is. Az „Ország-Világ“ új évtől kezdve állandóan díszes borítékban jelen meg, mindazonáltal két forinttal olcsóbb lesz az előfizetési ára, mint eddig volt, vagyis egész évre 8 frt. félére 4 frt, negyedére 2 frt, egy óra 7c. Mint az e heti szám jelenti, új évkor Benitzky né Bajza Lenkétől kezdődik regény „Delilla“ czimvel és ugyanakkor egy olasz regény is a népszerű olasz regényirónótól: Sedao Matidtól. Olvasóinknak melegen ajánljuk a kitűnően szerkesztett képes lapot, melynek népszerűségét különösen emelik Székely Huszár heti tárczái is.

NAPI HIREK.

Gyulafehérvár. 1891 deczember 30.

— **Karácsony** a családok e szép ünnepe kedvező — nem nagyon hideg idő mellett, mindenütt kedvesen folyt le. Azon szép szokás, melyet mi „Kristkindli“ néven ismerünk a gyermekeknek, no de még a felnőtteknek is — már annak, a kinek — örömeket hozott. Ez talán egyedüli nap, melyen egyformán ünnepel mindenki, keresztény úgy, mint zsidó. Ontudatosan és öntudatlanul a bethlehemi kisdedit dicsőítvén és a keleti bölceket követvén ajándékaiban. A kisdedeknek örömtől repeső arca, a karácsonyfának égő gyertyáskái, kalácsai, almái tarkaszintű cukorkái, a szegényeknek hálátelt könnyei mind az örömeinek jelei voltak és azt árulták el, hogy az emberiség boldog is lehet, de csak is akkor, ha a vallásnak ihletét és a szeretetnek melegét lelkében bírja.

— **Karácsonyi ünnepeken** a templomok látogatottak voltak, s különösen karácsony éjjen a nagy székesegyház zsufolásig telve volt. Az éjjeli misét — mivel Püspök úr Exzellenziájára gyengélkedik — dr. Barts Ferencz nagyprépost úr végezte. Ünnepe első napján Bálint K. apátkanonok úr ecelebrált és Fejér Gerő s. lelkész predikált magyarul. Másodnapján szintén Bálint apátkanonok úr végezte a sztmisést, míg Forster János püsp. szertartó predikált németül. — Azonban nem hagyhatjuk megemlítés nélkül azon szomorú tapasztalatot, melyet már többször és más helyeken is észleltünk, hogy sokan karácsonyéjjen a templomban a helyett, hogy ájtatoskodnának körülsétálnak zavarván másokat, sőt még kurizálnak is, mint ez alkalommal is tapasztaltuk. S ha hozzá vesszük még azon borgőzt mit egyik-másik magával hoz a templomból önkénytelenül

is azon gondolat merült fel, vajjon nem volna helyes nálunk is legalább városokban a karácsonyéjji istentisztelet helyett a hajnalit behozni, mint ez más országokban is van.

— **Szilveszter estején.** 6 órakor a székesegyházban Imets F. Jákó kanonok plebános fog predikálni.

— **Képviselői beszámoló.** Értesüléstünk szerint Dr. Barts Ferencz nagyprépost, mint a szabadalvll párt elnöke jövő hó 3 ára pártgyűlést fog összehívni. melyen képviselőnk beszámolóját megfogja tartani.

— **Az Emke** helyi választmánya ma d. u. 5 órakor tartja választmányi ülését, melyről jövő lapunkban referálunk.

— **Folyó hó 27-én** nyújtotta át az alsófehérmegyei tört. rég. és természettudományi egylet küldöttsége dr. Tódor József első alelnök vezetése mellett Püspök úr ó Exzellenziájának mint védnökének az 1891-iki évkönyv egy diszpeldányát. Az alelnök úr igen szép tartalomdus beszédet tartott. felemlítve, hogy az egylet büszke Exzellenziájára mint védnökére s igértte egyuttal, hogy az egylet munkássága által Exzellenziája nevének csak tiszteletet szerez. Erre Exzellenziája válaszában örömet fejezi ki az egyletnek sikeres munkálkodása felett, a mint arról a lapukból is értesült, s sajnálatának adott kifejezést, hogy az egylet közgyűlésén jelen nem lehetett. Végül a küldöttség egyes tagjaival igen kegyesen társalgott.

— **A gyulafehérvári lövészegylet** 1892 évi január hó 2-án délután a főlövészmeister hivatalos helyiségében bizottmányi ülést tart, melyre tagok meghívtak.

— **Jutalom játék.** Mint értesülünk a Bokody társulat igazgatónöje Bokody Máthé Róza 1892 évi január hó 2-án a „Kamelias hölgy“ című színműben fogja bemutatni drámai művészetének csillagát. Jutalomjátéka alkalmával ha nem nagyobb; de épen oly kellemes percek fogunk élvezni, mint minden előadás alkalmával. Játékának elegáns tárlata, taglejtése, szemjátéka, lelkének erejével és szívének igaz érzelmével már számtalanszor magával ragadott, hol mindannyian igazán tudunk lelkesülni s feltárta az író lelkületének valódi érzelmeit lelki szemünk elé. Elfeledteté ember gyarlóságaink s magával ragadott az érzelmeik valódi szellem világába. Könyvezett, hogy véle könyvezünk. Szeretjük, mert fel-szította szívünk szerelmének tüzeit, megtanított szeretni.

— **Színészeink** még csak pár napig maradnak városunkban. A gyenge pártolás elvette kedvüket a továbbmaradástól. — Valjon mit is tudunk mi igazán pártolni?

— **Színház.** Minél többet játszanak színészeink, annál inkább meggyőződik a nem nagy számú pártoló közönséget arról, hogy egy intelligens társulattal van dolgunk. Tekintve az eddig előadott darabokban aratott sikert méltányosabb pártfogásra lenne érdemes a Bokody társulat. A drámai előadások különösen sikerültek. Az operette is jó volna, ha egy kissé több gondot fordítanak rá. Különösen a „Háromesörű kacsa“ előadására vonatkozik ezen megjegyzésünk. Egyik másik szereplő helyen állt ugyan mint például Bokody; Beke Lilla is meglehetősen énekel, de mozdulatai hanyagok voltak és egyáltalán nem látszott benne az igyekezet, hogy a közönséget szórakoztassa, sőt több gondot is tordíthatna szerepére; mint ezen darab előadásánál is megtörtént, hogy egyszer hamarabb belekezdett énekebe mint kellett volna. Jól játszott Berzsenyiné, Pénez és Besseneyi, Kovács nem egyszer megnevettette a közönséget comicus előadásával. Berzsenyi Margit és Pénezné kis szerepeikben kedvesek voltak. Nagy Pista nem volt disponálva és néha ingadozott; a második spanyol, Ernyeai szintén. Legkevésbé találta bele magát a harmadik spanyol szerepébe Hidvégi, a mit különben nem is esodálunk, mert hogy a drámai hősnék nem áll jól a csörgős sapka, ezt csak természetesnek találjuk, de csodálkozunk Hidvégin, hogy olyan szerepre vállalkozik, a mely homlokegyenest ellenkezik temperamentumával.

23-án Ibsen „Norá“ ja adatott s Bokodyné brilli-rozott a czimszerepben, különösen szerepének drámai részét játszta szépen. Hidvégi a férj hálátlan szerepét játszta sikeresen, csak az első felvonásban volt kissé színtelen, Bokody kitűnő Rank, csak maszkja volt kissé örege a szerelmi nyilatkozathoz. Berzsenyi Margit és Besseneyi jól játsztak. Kedvesek voltak a kicsikék, különösen a kis Bokody Marcsa.

Karácsony első napján „Thurán Anna“ vonzott a színházba szép közönséget, a mely élvezettel nézte Bokodyné művészi játékát a czimszerepben, továbbá Bokody az igazság érzetétől fenséges Thuránját és Hidvégi nemes Belitoriszát. Elég ügyes volt Kovács (Konstil) s jól játszták epizod szerepeiket Berzsenyié és Pénezné Berzsenyi Margit nem neki való szerepet játszott, de, mint egyes színésznek ennek is megfelelt. A hős Leonardo

Bessenyei játszta, s eltekintve attól, hogy nem nézett ki hősnék, rosszul is szavalt. Bessenyeit egyes színészek tartjuk, csak ne drámazzék. Pathosa hamis és e mel lett minden második szó után sajtászerűleg közbe morogja az Oh!-t vagy Ah!-t, pedig amugy is igen nyújtja a szavakat.

26-án a „Jani és Juczi“ került színre jó előadásban, míg 27-én „A cigány“ adatott. Bokody és Bokodiné gyönyörűen játsztak, Pénzes szép énekével elragadta a közönséget, Hidvégi mint Peti vivta ki a sikert. Jók voltak még: Berzsenyiné, Bessenyei, Galló és Nagy Pista. Beke Lilla ezuttal is hanyagul játszott, éneke jó volt ugyan, de örökös libájából még sem tud leszokni, mint mult számunkban említettük, hogy folyton nevet, még ott is hol sirnia kellene, pedig arról le kell szoknia, ha hatást akar elérni.

28-án „Deborah“ adatott zónában, Bokodynéval, ki méltán volt zajos ovatiók tárgya. Igen szépen játszott, még organuma gyengességét is feledtetni tudta a kitünő színezéssel. Szépen játsztak még Berzsenyi Margit (Anna), Hidvégi (József), Bessenyei és a kis Bokody Marcsa.

29-én „A nagyzás hőbortjai“ került színre olyan kitünő előadásban, hogy közönségünk alig birt elragadtatásával. Első sorban Bokodyt kell kiemelnünk, ki ismét egyikét nyújtotta azon kitünő alakításoknak, melyekhez már hozzá szoktatta közönségünket. Méltán sorakozott melléje Berzsenyi Margit, mint Konrad s kedvességével lebilincselte a közönséget, elragadó játékaival csakugyan élvezetes estét szerzett. Bokodyné elegáns néni volt. Kitünően alakította a szerencsétlen Hidvégi. Jók voltak még Berzsenyiné, Pénzesné, Gallóné és Bessenyei.

Utazás Olaszországba. Az erős zordabb időjárás beálltával hazánkban rendesen sokan szöktak Olaszországba utazni a hol most a legpompásabb idő uralkodik részben azért, hogy Italia természeti és művészeti csodáit a legalkalmasabb időben nézzék meg, részben mert egészségük úgy kívánja, hogy a hidegebb hónapokat enyhe hőmérsék alatt, a földközi tenger partján töltsék. — A közönség e kétféle igényének kíván megfelelni a nagy kir. államvasutak városi menetjegyirodája, midőn a „Palermói kiállítás“ alkalmával 1892 január hó 16-án kirándulást rendez Olaszországba, mely alkalommal a közönségnek mód nyújtatik arra nézve is, hogy Olaszország nagyobb városaiban, mint Velencében, Florenzben, Rómában, Nápolyban, Palermóban és a Rivianán is csekély költségek mellett huzamos időig tartózkodhat. Nagyobb kényelem kedvéért az éjjeli utazások tartalma alatt hálókocsok lesznek a vonathoz esatolva, melyek csekély ráfizetés mellett a résztvevők rendelkezésére lesznek bocsátva. A menetjegyiroda (Budapest Hungária szálló) a részletes programot már kibocsátotta és kívánatra bárkinek díjmentesen megküldi.

C S A R N O K.

Levelek.

Kedves barátom.

Ha ezen megszólításban van valami, a mi érzést kelt egy baráttól; a ki még hordja a katonaság terheit, egy olyan baráthoz, a ki már el is felejtette az eltelt napok sanyaruságát: egy boldogabb körbe jutott vissza, a hol ugyis rég vártak róla. Vess a multa homályt és csak azok a napok a sok közül jussanak eszedbe, a miket együtt velem társalogva töltöttél el. A többit hadd menjen a feledés tengerébe, de egy barát neve, a ki a szomorú napok közé egy-egy holdogot helyezett, legyen emléktábla szivedbe s ez emlékezet arany koszoruja fonja körül, hogy el ne felejtsem engemet.

De ugy látszik a tábla, mely szivedbe van vésvé elhomályosodott, s annak neve; aki ráíratott feledésbe ment. En azt hiszem, hogy csak ugy látszik, de nem igaz, bár lenne ugy; mert a toll melyet kezded felvesz örömet ír le a messze levő hű barátnak. Ugy elfoglalt az öröm s az érzés megállt, vagy a kedély bus, hogy ezt még eddig nem tetted. Ha a viszontlátás öröme ejtett ki szivedből s a boldogság karjaiba ringat; ugy nem háborgatom az eltelt napok fájdalmait, nem jutatom eszedbe, hogy van még egy valakid, a kiről nem kéne mindjárt megfeleledkezned.

Ha pedig szived a bűtől vérzik és a ki oltárképe volt, más öleli, más bírja; a vigasztalás balszámát küldi barátod leirt szava. En ezt csak ugy irom, ha ugy lenne; de ha szived régi boldogságát tisztán, háborítlan ismét fellelte, akkor nem háborgatlak, élj boldogul, felejts el engemet.

De ezt már nem hiszem, hogy szived örömeinek boldogságából az én nevem kiesett volna s ez emlékezet ne ujjtán fel gyakorta. S ha felujul s élod a barátság lángolt, a szerelem édes szent tüze, nincs nagy hatása, hogy a nagyobb kiolt-a a kisebbet; ugy barátom, ha még eddig nem tetted, keressen fel leveled; ugy is egykor te mondá, hogy fogunk mi még egy-nással levelezni.

Megjött az alkalom, csak akarat kell hozzá, hogy

ez ígéretet felujtsam, én veszem fel először a tollat, hogy irjak neked, bár nem oly hamar, de későn se. Hisz csak még egy hónapi idő reptelt el felettünk amióta elváltunk egymástól. Arczom nem mutatta szívem fájdalmát, mi keblemben háborga, hogy téged menni láttalak és én még vissza maradtam, de hát nem egyszer jöttünk, nem is távoztunk egyszerre.

Nekem még egy más vidéket, más országot is meg kellett, hogy lássak és csak azután térhetek vissza szereteteim közé. Elhagytam tehát Erdély kies völgyeit, mely szép hazánk legszebbje, és egy rideg országnak sziklakkal borított keskeny völgyeit kellett, hogy meglássam. De nem tehetek róla, itt vagyok s hordom még a terhet; még terhemnek lánczai szétporlanak és én is szabad leszek, szabad mint a gondolat, melyet feléd küldök kedves barátom.

Ha te is felveszed a tollat s irsz nekem, ugy én akkor sok mindenről irok neked, a miket te nem ismeresz. Most is ezen levelet egy őrségen irom, a melynek a neve: „Werk ne W. am Posim Ordo“ és a mely a várostól észak keletre fekszik egy nagy hegyen és a mely egy kis várhoz hasonlít, tiszta faragott kőből van építve lövésekkel ellátva, a terjedelme pedig akkora, hogy egy ezred katonaság könnyen elfér benne. Nem tudom, hogy Erdélyben, milyen idő jár most, de itt igazán hamar beállt a tél. A mióta ide jöttem, mind szép-ideők jártak, de egy héttől fogva borult az idő s hull az eső, a mely 20-án október 29-ikétől hóvá változott és ugyan csak havazott, 30-án éjjel kitett magáért, nagy szél, ha vazás volt. Most az egész Boszniának téliés képe van, s most is folytonosan havaz.

Most pedig kedves barátom levelem bezárom s maradok mint legjobb tisztelő barátod.

Sarajevo Oktober 31. 1891.

h. sz. i.

II.

Sarajevo, 1891. Nov. 15

Már másodszer kell felvennem a tollat, hogy irjak neked. Nem tudom megkaptad levelem, de a nagy várakozás untat s ujra írnom kell. Ha nem irtál egyre. Gondolom tán két óre fogsz valamit írni. Nem okozlak, hogy leveled oly későn jő; hisz a távolság is nagy közöttünk, olyan hamar nem lehet. De azért mégis már két hete mult s választ nem kaptam. Nem tudom milyen állapotba vagy, hol jársz megkaptad, nem kaptad levelem, de elég az hozzá, hogy a nagy várakozás engem megöl. Nekem mindegyre újabb meg újabb hírek kellenek, hogy még felejtsek a mostani éltém gondjairól.

Az első levelemben, melyet irtam, azt hozom fel, hogy itt téliés idő jár a legnagyobb tél van, Hej! azóta megváltozott ez is. A nagy hó a milyen hamar jött oly hamar elment s esaka magas hegyek melyedéseibe tarkállik egy-egy hó folt, az idő enyhe, olykor olykor borult s meg megered az eső. Máskülömben elég szép idő jár, kivéve mikor szél nem fú, itt nagy szelek járnak, külömben ősszel minden felé így van.

Csak ugy tépi szaggatja a fák leveleit, mintha haragudnék, hogy még nem hulltak le. Az ember egész elfogulva nézi, mint kavartja a levegőbe, mint szórja szét a földön, csupaszon hagyja a fát, megfőszta minden ékétől. Onkéntelenül jut eszébe az elmulás, a sir, melyhez minden nap közelebb ér. Az ifjuság gyönyörteljes napjai, mint gondolat reptülnek el annyi szép remény dugába dől s romja felett szét dult kövek közt futja tovább az élet terhes napjait.

De mért is irok neked, ily bánatos hangon, én szivedet akarám felvidítani s mégis önkénytelen keltam a bánatot. De nem tehetek róla barátom, ha most engem ilyen gondolatok környeznek, nem írhatok neked vigabban.

Egyfelől bánt, hogy te nem irtál, másfelől, ha nézem a kopár ékeltlen tájt, a lehullt fa levelet, mit gondolsz kelthet-e az bennem örömet? Bizony nem barátom. De még sok minden bántja a szívemet, a távol lét jó anyántól, a messzeség szép hazántól. Mindegyre felkeltek a szeretetet, a honvágyat, mi keblem fájdalmát növeszt, s nincs nyugtom nappal éjjel; míg ujra nem lát lak hazám! s kebleme nem öllek jó anyám.

Mikor jöttem is, s elhagytam Erdély kies völgyeit s a vonat szép hazánk kanaánját hasitá át; keblem mintegy oltár égett, látva a kiterjedt alföldet maganagyságában. Feltámadt mind az az érzet, a mit csak képzeletem alkotott róla, a mig nem láttam. Mintha láttam volna a puszták fiát gyors paripájával nyargalni, a dűledező csárdát az időtől megrongált falával s a gyönyörkeltő delibabot festett képeivel és még sok mindent a minck se hire se hamva nem volt. De leginkább lekötötték figyelmemet a messze látszó szélmalomok, hisz ilyeneket még eddig sem láttam s önkénytelenül rágyujtottam a dalra:

„Nem fuj a szél nem forog a dorosnai szélmalom.“

És hogy elhagytam az alföldet, mintha az idő is gyászt öltött volna, busongott felettem, hogy oly hamar távozik, nem is látva azok futtában, hisz a vonat robogott

s mint egy kép tűnt el az egész szemem előtt, nem tudom, mikor látom ujra meg. De legyen bár mikor is, nincs sok idő, már rendre rendre letel az is. Ujra meg-terek szereteteim közé, örömmel s nem bánatos szívvél.

Hogy az időt jobban töltssem s megrövidítem több magammal megrövidítem a „Budapest“ elsejétől kezdve. De hogy jártam vele, a lap megjött, de a cím nem jól volt írva s így a postán nem tudták, hogy én ki vagyok, s a lapokat ujra visszaküldték. Később tudakozódtam a postán a lapok után s így jöttem reá a dologra s irtam ujra, hogy milyenképpen czimezzék, hogy megkaphassam. A lapok meg is jöttek, most van olvasni valóm, szabad időm nem unalmasan töltöm.

Sok minden jót kíván tisztelő barátod!

— h. sz. i.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **ISSEKUTZ JÁNOS.**

Munkatárs: **Höhn Károly.**

Kiadó: **Papp György.**

Nyitlér*

Ball-Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 6,35 per Meter — (ca. 300 versh. Dessins u. Farb.) — vers. roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depót G. H e n n e b e r g (K. u. K. Hoflief.) Z ü r i c h. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

* E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősség nem vállal el a — Szerk.

H i r d e t é s e k.

Sz. 9079—891.

210. I 3.

bány.

I.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint bányabíró-ság közhírré teszi, hogy a Kristyori Valca Arcisori Szent Háromság bányatársulatnak Dtr. Houchard Ferencz ellenének a végrehajtató bányatársulat birtokállamából XVII részvényére az árverést elrendelte a következő feltételek mellett:

II. Eladás tárgyai a Kristyori Valca Arcisori Szent Háromság bányatársulat birtokállamához tartozó és Dtr. Houchard Ferencz tulajdonát képező XVII számú részvények, melyek kikiáltási ára 470 frt 88 kr.

III. A részvények a kikiáltási áron alól el nem adatnak, s ezen összegbeni vételár ha meg nem adatnék azon esetre a részvények végrehajtató bányatársulat részvényeseinek részvényük arányában fognak átadni, kik a hátralékos pótfizetést is ezen arányban lesznek kötelesek megfizetni.

IV. Venni szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt a vételár 10%-át kiküldött biztos kezéhez készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni, s a vételárt az árverés napjától számított 30 s illetve 60 nap alatt két egyenlő részletben 6% kamattal együtt a gyulafehérvári m. kir. adóhivatalhoz befizetni, a bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

V. Vásárló a vételár befizetésére vonatkozó IV. pont alatti feltételek bármelyikének ha pontosan és a kikötött határidőben eleget nem tenne, a hitelező vagy adós kérelmére — az ő veszélyére és költségére újabb árverés fog elrendelteni, és a vásárló ugy az általa ígért árért mint minden kárért végrehajtató és végrehajtást szenvedőnek felelős, de az újabb árverésen befolyandó magasabb vételár többletét igényel nem bír.

VI. Az árverésre határidőül **1892. év január hó 28 ik napjának d. e. 9 órája üzetik ki,** a gyulafehérvári kir. törvényszéknel, Veres Jenő kir. bír. irodájában.

Az árverési feltételek példánya a „Budapesti Közlöny“-ben és a „Gyulafehérvár“ hetilapban 3 szor teendő beiktatás czéljából végrehajtató képviselő ügyvéd Dtr. Mohay Sándornak azzal adatik ki, hogy a lap példányokat az árverés határ idejeig árverelő biztosnak adja át, miert különben az árverés megtartani nem fog.

Gyulafehérvári kir. törvényszék bányabíróságának 1891. október hó 26. t. üléséből.

ZSAKÓ ISTVAN,

szentmiklósy JÓZSEF,

elnök.

t. jegyző,

Sz. 281—1891 távi.

• 211 I—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy: a nszbeni általános takarékpénztár végrehajtónak, Juanus Samuila alamori lakos hagyatéka végrehajtást szenvedett elleni 200 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyfvári kir. járásbíró-ság területén, az alamori határán fekvő 241 sz. tjkvben A + 11. 13—15. 17—19. 21. 22 rend, a 489 sz. tjkvben A + 4—8 rend, a 497 sz. tjkvben a + 1 rend; az 500 sz. tjkvben a + 1, 2 rend; az 595 sz. tjkvben a + 6—9 rend; az 596 sz. tjkvben a + 4 rend és azoknak megfelelő ingatlanai 817 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok az **1892 évi Márczius hó 4-ik napján** d. e. 9 órakor az Alamor község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ban jelzett ártolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 évi LX. t. cz. 170 § értelmében a bánatpénznek abíró-ságáértékes elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A vizaknai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóságától. 1891 évi október hó 31. napján.

A kivonat hiteleul:

Gruber István kiadó,

Sz. 2224—1891 tkvi.

212 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy: a nagyszabeni általános takarékpénztár végrehajtónak, alamori Barak Szamoilla végrehajtást szenvedett elleni 100 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbírótság területén az alamori határán fekvő alamori 260 sz. tjkvben a 1. 2. 4. 5. 7 -9 rend 483.484/2, 956/2, 959/2, 1781/1, 1901/1, 1902/2, 2091/2, 2092/2, 2093/2, 3468/2, 3469/2 hrsz., az alamori 455 sz. tjkvben A 13 rend 1107/3, 1146/3 hrsz., az alamori 395 sz. tjkvben A 16 rend 2069/2 hrsz. a felvett ingatlanok az összesen 419 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892 évi MAREZIUS hó 16-ik napján d. e. 9 órakor az alamori községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1 én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ba kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A vizaknai kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóságtól 1891 évi november hó 15. napján.

A kivonat hitelűl

Gruber István, kiadó.

Sz. 504—1891.

209 1—1

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a gy. fehérvári kir. járásbírótság 3926/1891 polg. számú kiküldő végzése által gyulafehérvári takarékpénztár végrehajtó javára Sósipatki Hetzegán Nekifor és társa ellen 150 frt tőke, ennek 1889 év December hó 12-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 22/X—1890. lefoglalt és 334 frtba becsült és pedig első alperes Hetzegán Nekifornál lefoglalt 2 teher s 1 pejszőrű kancaza ló, 1 vastengelyű lószekér, 1 vasalt ökörszekér, 1 ócska rostológép, 4 ló erejű cséplőgép, 150 literéka csőstörökbuza, 2 rideg koczasérés, 1 lécezes törökbuza, valamint még többféle gazdasági tárgyak és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 5596—1891 polg. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Sósipatki községében Hetzegán Nekifor lakásánál leendő eszköz-lésére 1892-ik év január hó 15-ik napjának délelőtt 11 órája batáridőül kintitetik és ahhoz a venni szándékozik ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárban alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gy. Fehérvárt 1891-ik évi December hó 27-ik napján.

Csia Lázár, kir. bírósági végrehajtó.



Körrejtély. Erdekes, nélkülözhetlen játék a hosszú téli esték-re. A körrejtély csak akkor valódi, ha agyári jelvényvel, a Horgonnyal el van látva. — — — — — Ezer meg ezer szülő dícséreléggel elismerte a híres 1876-7

Horgony-Kőépítőszekrények nagy nevelési értékét; jobb játékok nem léteznek gyermekek és felnőttek számára! Részletes leírás azokról valamint a „Körrejtélyről” képes árjegyzékünkben találani, melyet minden szülőnek meg kellene rendelni, hogy kellő időben gyermekeik számára igazán alkalmas karácsonyi ajándékokat kiválaszthatnak és megrendelhetnek. Az árjegyzék ingyen és bérmentesen küldetnek szét. — Minden körrejtélyes szekrény a „Horgony” jelvény nélkül közönséges és kiegészítésre nem alkalmas utánzások, ennél fogva mindig

Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrény kérendő és csak ilyen fogadandó el. — Minden finom játékszerkereskedésben 35 krtól 5 frt és feljebb kaphatók. Richter F. Ad. és társa, első osztr. magy. csász. és kir. szabad körrejtélyes szekrénygyár. Bécs, I. Nibelungengasse 4. Olten, Rotterdam, London, E. C., New-York 310 Broadway.

A SARG-féle KALODONT orvosi vizsgált fogtisztítószert kapható minden gyógyszerárban és illatszerekkereskedésben stb. 1 drb ára 35 kr. (1796) 4—30

Politikai napilapot rövid időn még nem karolt fel annyira a közönség, mint a

MAGYAR HIRLAPOT, mely ez év áprilisében megindulva már is mindenki tudja, hogy a

- Magyar Hirlap a legértelmesebb, legterjedelmesebb, teljesen független magyar napilap. A Magyar Hirlap a valódi szabadelvűségért küzd és a Magyar Hirlap semmi önző ezélokot se szolgál, eszközeiben mindig tisztá, a miért is a Magyar Hirlap minden sorában megbízható és föltétlenül hiteles. A Magyar Hirlap naponként 16, 24 vagy 32 oldalon jelenik meg. Hetenként a Magyar Hirlap egy irodalmi, egy tanügyi és egy mezőgazdasági mellékletet ad. A Magyar Hirlap 10 aranyos bavi pályadíjat tűzött ki újdonságra, továbbá a Magyar Hirlap 50 aranyat tűzött ki tárczára, 100 aranyat pedig novellára. Csak a Magyar Hirlap előfizetői részesülnek abban a kedvezményben, hogy a „Kis világ” ezimti heti képes gyermek mellékletet megkaphatják. A Magyar Hirlap karácsonyra nagy meglepetést forral előfizetői számára, de a Magyar Hirlap eme rendkívüli kedvezményeken kívül is figyelmet érdemel, mert a Magyar Hirlap vezérezikkeivel, közgazdasági rovatával egy lap se versenyezhet, a Magyar Hirlap táviratai, értesülései, újdonságai mindig a legújabbak, a Magyar Hirlap rendelkezvén a legtöbb és legjelesebb bel- és külmunkatársakkal. A Magyar Hirlap már december hónapban megkezdí Csiky Gergelynek közvetlenül elhunytá előtt írt nagy regényét e ezimen: „A valóper után”. Ezenkívül a Magyar Hirlap még e hónapban egy érdekesítő francia regényt is megkezdí. A Magyar Hirlap főszerkesztője Horváth Gyula. A Magyar Hirlap h. szerkesztője Fenyő Sándor. A Magyar Hirlap előfizetési ára 1 órá házhoz hordva Budapesten, vagy vidékre küldve, helyegmentesen 1 frt 20 kr. negyedévre 3 frt 50 kr., félévre 7 frt. egész évre 14 frt.

A „Magyar Hirlap” kiadóhivatala IV., Granátos-utca 16.

Csuz, köszvény, tagszagatás, fejfájás, csipő fájdalom, hátfájdalom, stb. ellen legjobb bedörzsölés a Richter féle Horgony-Pain-Expeller. Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-nyhító szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 kért. Mint hogy utánzások léteznek, ennél fogva mindig határozottan: „Horgony Pain Expeller” kérendő. 1873—7

Melyik lapra fizessünk elő? Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az „EGYETÉRTÉS” a mely az újévvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagossá tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdasági közönségnek szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s társadai tudósításainak bőséves s alaposaságával ma már nem versenyez más lap. A kereskedő, az iparos, a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szüksége van. Változatossan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredeti, részint a külföldi legjelesebb termékek jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A kiolvasni valót keresés a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy órá 1 frt 80 kr. 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívántra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Műtriacsalló GYOMOROSZEPPEK. A gyomorbetegségek: étvágytalanság, hasi fájdalom, székrekedés, savanyú levegő, hányás, gyomorégés, fejfájás, álmatlanság, idegesség, stb. — — — — — Gyulafehérvárt: Fröhlich Gyula gyógyszerárban. Szászsebesen: Reinhard J. C. gyógyszerárban.

Czigarettázók! A ki ésszerűen cigarettázik, tudja azt, hogy a cigarettá jószágánál nemcsak a dohány, hanem a papír finomsága is mérvadó. Erért, de még egésze érdekében is ügyeljen minden cigarettázó hogy a használandó papír finomsága minden kételyt kizáró legyen. Teljes megyűgővással és bizalommal használható a „Les dernieres Cartouches” BRAUNSTEIN FRÈRES PÁRISI GYÁRABOL, 65. BOULEVARD EXELMANS taló cigarettapapír, melynek kitűnő voltát tekintélyes bel- és külföldi tudományos férfiak ismerték el. Gyárunk folyton oda törekszik hogy nemcsak egyformán finom, de mennyiségre nézve is mindig ugyanannyi papírt szállítson. Tapasztaljuk azonban hogy a fogyasztók között sok félrevezetésnek van kitéve s vannak oly gyártmányok is, melyekre gyártók cégük nevét kinyomni, a mit pedig a tisztasággyáros mindig megtesz, nem merik. Sőt oly gyárosok is vannak, kik a papírnak kezdetben teljes lapszámaikat és annak minőségét is le szállítják és kevesebb, silány papírt szállítanak. Ezekre utalván, bizvást hisszük, hogy minden értelmes cigarettázó a mi „Les dernieres Cartouches” jegyű árunkat fogja használni, mely évek óta bizonyult jobbnak, minden más cigarettapapírnál. Együttal í gyelmeseztünk mindekit, hogy papírosunk címlapján cégünk neve áll. BRAUNSTEIN FRÈRES. Cigarettapapírunk és hüvelyek gyári raktára Bécsben, I., Schottenring 25. sz. alatt létezik; valódi anozia „Les dernieres Cartouches” papír és az ebből készült hüvely Gyulafehérvárt kapható id. Mischbacher J. B. urnál. 40 25—26 Nyomatott a püsp. Lyc. könyvnyomdában Gyulafehérvárt.